

Søgsmålsgrunde: Ifølge sagsøgeren tilsidesætter den anfægtede afgørelse artikel 8 og 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret har foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling og af ligheden mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 22. oktober 2010 — RTI og Elettronica Industriale mod Kommissionen

(Sag T-506/10)

(2010/C 346/109)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) og Elettronica Industriale SpA (Lisbonne, Italien) (ved advokaterne J.-F. Bellis og S. Bariatti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4976 endelig af 20. juli 2010 om ændring af de tilsagn, der er knyttet til beslutning K(2003) 1082 endelig af 2. april 2003, hvorved den transaktion, hvormed News Corporation Limited («Newscorp») erhvervede kontrol over begge virksomhederne Telepiù Spa og Stream Spa, blev erklæret for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen, på betingelse af, at Newscorp opfylder tilsagnene fuldt ud (Sag COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har fremført tre anbringender til støtte for deres påstande.

For det første har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da den fandt, at betingelserne på det italienske betalings-tv-marked siden vedtagelsen af beslutningen af 2. april 2003 («godkendelsesbeslutningen») har ændret sig i en sådan grad, at en ændring i de tilsagn, der er vedlagt som bilag til godkendelsesbeslutningen, kan være berettiget, og som følge heraf har misforstået meddelelsen om retsmidler og fusionsforordningens artikel 8, stk. 2 ⁽²⁾. Sagsøgerne har gjort gældende, at der foreligger klare beviser for, at de markedsvilkår på grundlag af hvilke tilsagnene blev accepteret i 2003, hverken har ændret sig betydeligt eller permanent. Især Sky Italia, Newscorps italienske datterselskab, har fortsat en overdominerende stilling på det italienske betalings-tv-marked.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse, et åbenbart fejlskøn og tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at imødekomme anmodningen om en ændring af de af Sky Italia forelagte

tilsagn, og acceptere de nye tilsagn foreslået af Newscorp, under den forudsætning, at Sky Italias manglende mulighed for at deltage i den kommende udbudsprocedure for digitalt jordbaseret tv-kapacitet, som skal gennemføres i de kommende måneder i Italien, ville forhindre Sky Italia i at operere i den ukodede fjernsynssektor. Sky Italia er således allerede aktiv i den italienske ukodede fjernsynssektor og har adgang til digitale jordbaserede transmissionskapaciteter, selv om den ikke har deltaget i udvælgelsesproceduren.

For det tredje har sagsøgerne anført, at Kommissionen har anlagt et åbenbart fejlskøn, foretaget urigtig retsanvendelse ved at vedtage den anfægtede beslutning og imødekomme anmodningen om en ændring af de af Sky Italia forelagte tilsagn på trods af den omstændighed, at de fleste parter — herunder de italienske konkurrencemyndigheder og den italienske telekommunikationsmyndighed — som en følge af den markedsundersøgelse, som blev gennemført under den administrative procedure, gav udtryk for alvorlig bekymring med hensyn til virkningerne af den foreslåede ændring for det italienske betalings-tv-marked.

⁽¹⁾ EUT 2004 L 110, s. 73.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1).

Sag anlagt den 19. oktober 2010 — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat mod KHIM — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)

(Sag T-508/10)

(2010/C 346/110)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat A.S. (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat H. Wilde)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lübeck, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0559/2009-4) annulleres

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen «ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION» for varer i klasse 34

Indehaver af EF-varemærket: Seba Diş Ticaret ve Nakliyat A.S.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Johann Wilhelm von Eicken GmbH

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det tyske figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION« for varer i klasse 34

Annulationsafdelingens afgørelse: Anmodningen blev imødekommet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 20. oktober 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet

(Sag T-509/10)

(2010/C 346/111)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (ved advokaterne F. Esclatine og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse af 26. juli 2010 annulleres.
- Samtidig annulleres Rådets gennemførelsesforordning nr. 668/2010 af 26. juli 2010.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er et handelselskab, der driver virksomhed inden for olieindustrien, har nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning, for så vidt som sagsøgerens navn er optaget på listen over

personer, enheder og organer, hvis pengemidler og økonomiske ressourcer indefrysnes i medfør af denne bestemmelse.

Sagsøgeren har til støtte herfor fremsat otte søgsmålsgrunde vedrørende:

- tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Rådet har henvist til vage og upræcise oplysninger, som ikke kan verificeres
- tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, for så vidt som i) sagsøgeren for at forsvare sig skulle føre et »negativt« bevis for, at selskabet ikke har bidraget til det iranske nukleare program, ii) sagsøgeren fik en meget kort frist til at fremsætte sin anmodning om en fornyet undersøgelse, og iii) sagsøgeren er blevet frataget retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og sin ejendomsret, idet selskabet ikke har haft adgang til oplysningerne i sin sagsmappe
- manglende kompetence, idet Rådet udelukkende havde kompetence til at vedtage ledsageforanstaltninger til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1929(2010), og denne ikke foreskriver nogen foranstaltninger over for olieindustrien
- magtfordrejning, idet den anfægtede afgørelse lammer alle sagsøgerens transaktioner på Den Europæiske Unions område, herunder erhvervelse af udstyr, der ikke er nøgleudstyr, og derved går langt ud over det i artikel 4 i den anfægtede afgørelse fastsatte
- en retlig fejl, idet forhandling af varer, der kan anvendes til flere formål, ikke kan begrunde en foranstaltning bestående i indefrysning af midler over for en enhed, når denne ikke faktisk bidrager til det iranske nukleare program
- urigtig fastlæggelse af faktum, eftersom sagsøgeren ikke har erhvervet nogen varer, der ville kunne være af betydning for det iranske nukleare program
- et åbenbart urigtigt skøn, idet begrænsningerne af sagsøgerens ejendomsret og ret til at udøve erhvervsvirksomhed ikke er begrundet i noget alment hensyn og ikke står i forhold til det mål, der forfølges
- manglende hjemmel for den anfægtede forordning som følge af annullationen af den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26.7.2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25).